

निष्ठुर सुंदरी

किटली हातात घेउनि निघालो मी दुधाला असा
रोजचेच मळके कपडे अन मुद्रेवर स्वप्नांचा ठसा
दिनकराच्या एंट्रीचा समय तो पदर सावरे उषा
घरोघरी फ्लशचे आवाज आणि वाजती कपबशा

रस्त्यावर पब्लिक रोजचंच बाळूकाका अन कुत्रा
जोश्यांचा सदानंद अन बहीण त्याची ती खतरा
'हाय', 'काय' करीत निघालो वाढवित थोडी गती
पुढच्याच चौकात दहाएक फुटांवर दिसली मला 'ती'

श्रीदेवी की खजुराहोची अप्सरा, कोण बरे ही बाला
मादक तिची ती फिगर पाहुनी घाम फुटला मला
साईन वेव्ह असे कव्हर्ज्! तिचे ते उफाळणारे यौवन
पावलागणिक करी ती माझे अंतःकरण विदीर्ण

'फ्रंट व्ह्यू' दावी एकदा, घाली देवा मी सांकडे
अहा! थांबली पहा ती, वळून पाही मजकडे
हुडहुडी भरली मजला असून महिना ग्रीष्माचा
घुबडाचाही बरा असा चेहरा होता तिचा !!

By: Abhay B. Joshi

टीप: समस्त स्त्रीवर्गाची क्षमा मागून "१००% विनोद" या सदराखाली ही कविता सादर करतोय.